

Budaházy György és 16 társa elleni 2008-ban indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék hat éven át folytatott - terrorcselekmény és más bűncselekmények címén- első fokon eljárást (2.B.1280/2010), majd 2016. augusztus 30-án, „ítéletet” hirdetett. A 17 vádlottat összesen 125 év fegyházra ítélték, Budaházy Györgyöt 13 évre, ráadásul bünszervezeti jelleg miatt feltételes szabásra bocsátás sem lehetséges egyikük esetében sem.

Az „ítélet” kézbesítésére azonban csak jelentős késedelemmel 2017. május közepén került sor. Az eljáró öttagú tanács elnöke, dr Kenéz Andrea volt, akinek a bírói jogviszonya lemondás okán 2017. április 30-i hatállyal megszűnt (utolsó munkanapja 2017. április 28-a volt), a rendelkezésre álló adatokból kikövetkeztethető módon azt megelőzően, hogy a kézbesített „ítélet” leírására, bírói kiadmányozására sor került. A vádat a Központi Nyomozó Főügyészség képviselte (Nyom. 74/2008), az ügyészség részéről a tárgyalási szakaszban eljárta dr. Prancz Balázs ügyész.

A jogász szakma meghatározó köreiből már régóta többségi álláspont, hogy a Budaházy György és társai ellen terrorizmus büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban levő eljárásról kétségtelenül meg lehet állapítani, hogy az ügy kirakat-jellegével összefüggően és azon túlmenően is tartalmaz koncepciós elemeket. Arra azonban még a legvadabb álmában sem gondolt egy terhelt és védő sem, de az ügyet kiemelt figyelemmel kísérő közvélemény a fent említett drákói és törvénytelen „ítélet” írásba foglalása és kiadmányozása kapcsán az eljáró szervek jelenleg még meg nem határozható képviselői hatáskörükkel visszaélve súlyos bűncselekményeket követnek el és így hamis közokiratnak tekinthető „ítéletet” állítanak elő.

Az ügyet különösen komolyan veendővé és súlyos következményekkel járó hatásúvá teszi az a tény, hogy a 17 vádlott közül 15 fő áll azóta is kényszerintézkedés hatálya alatt, nyolcan (köztük Budaházy György) házi őrizetben. Életeket és sorsokat drámaian befolyásoló hatással jár ez a példátlan bírósági cselekménysorozat, amelyhez nem kizárhatóan az ügyészség is segédkezett nyújtott.

A Fővárosi Ítéltábla 2018. február 13,15,20 és 27-ére kitűzte a másodfokú tárgyalást, a tanácsot az a dr. Lassó Gábor bíró vezeti, aki aki 2011 óta már többször hozott ebben a büntetőper során kényszerintézkedések vonatkozásában másodfokon eljárva – rendre a terheltnek kedvezőtlen – döntéseket, tipikusan felületes, néha valótlan elemeket is tartalmazó indoklásokkal. Ő volt, aki tavaly október 27-én az ügyészség indítványa alapján nyolc vádlott előzetes letartóztatását elrendelte, ahonnan csak a Kúria dr. Kónya István vezette tanácsának idei február közepi döntésének köszönhetően sikerült tavaszig fokozatosan, „csak” újra házi őrizetbe kerülnük. Most kijelölt tanácsként mindjárt első döntésében dr. Lassó Gábor és tanácsa megerősítették a vádlottak hosszú évek tartó házi őrizetét, elutasítva minden enyhítési kérelmet, annak ellenére, hogy mindegyik terhelt mindig betartotta a kényszerintézkedések szabályait, életvezetésük teljes ellehetetlenülés határán áll és családi kötelei, hivatásuk, munkájuk révén semmi realitása nincs annak, hogy kivonják magukat az eljárás alól.

Budaházy György nemrég ezzel kapcsolatban az alábbi vészjelzést adta le közleményében:

“Mint ahogy azt már többször kinyilvánítottuk, sajnos ennyi év és ennyi keserű tapasztalat után már semmi bizalmunk nincs a magyar bírósági rendszerben. Az az érzésünk, hogy a Fővárosi Ítéletábrány valamiért még a választások előtt le akarja tudni a mi másodfokú ítéletünket és esélyes, hogy a mi kárunkra, vagyis mehetünk hosszú évekre a börtönbe.

Ezért ez a rövid határidős tárgyaláskitűzés, amely idő alatt kétséges, hogy a másodfokú tanácsnak egyáltalán lenne ideje az ügy alapos áttanulmányozására, de lehet, hogy erre nincs is szükség, hisz minden eleve el van már döntve. Miközben még az igazságtalan és koncepciós elsőfokú ítéletünk írásbafoglalását körülöngő okirathamisítás gyanúja se lett kivizsgálva mind a mai napig, hiába tettünk panaszt, ahol csak tudtunk! A mi karácsonyi ajándékunk ettől a rendszertől az igazságtalanság és a szorongás érzése lett. Kiábrándultan és elkeseredetten várjuk a Karácsonyt, és nem értjük, hogy lehet, hogy miközben a rendőrterroristák és főnökeik tulajdonképpen amnesztiát kaptak (hisz még érdemi eljárás sem indult ellenük), sőt, még az azeri baltás gyilkos is lényegében amnesztiát kapott (hazaengedték Azerbajdzsánba, ahol azóta ünnepekt hős és épp a napokban kapott ezredesi rangot), addig mi, magyar hazafiak a saját hazánkban üldözött vadként vergődünk?”

Nem elhanyagolható körülmény, hogy Budaházy György és társainak közkegyelmi mentesítése érdekében Kerepes város képviselő-testületének indított kezdeményezéshez több százezres lakosságot képviselő kis- és nagy községek, városok, budapesti kerületek és megyei önkormányzatok listája csatlakoztak. A közkegyelmi törvényjavaslat előterjesztését testületi határozattal szorgalmazza így Kunszentmiklós városa, Sátoraljaújhely városa, Ásotthalom községe, Tiszavasvári városa, Sárospatak városa, Újpest (Budapest IV. kerülete), Ózd városa, Cserháthaláp községe, Pomáz városa, Józsefváros (Budapest VIII. kerülete), Vác városa, Borsod-Abaúj-Zemplén megyei közgyűlés, Pásztó városa és Harka községe.

A fentiekben az „ítélet” szót azért került idézőjelbe, mert a kihirdetett határozat szinte semmiben nem felelt meg a bűnösséget megállapító ítélettel szemben támasztott, a törvényben részletezett követelményeknek. A bűnösséget terrorcselekményben és más bűncselekményekben megállapító, s kirívó súlyú (összesen 125 év fegyházbüntetést kiszabó) határozatból nem derült ki, hogy a bíróság milyen történeti tényállást, azaz milyen tényeket állapított meg, köznyelven kifejezve: nem derült ki, hogy voltaképpen „mi is történt”. Nem derült ki az sem, hogy a bíróság a bűnösség megállapítását milyen bizonyítékokra alapozta, s milyen jogi érvelés alapján minősítette a vádbeli cselekményeket.

Az eljáró öttagú tanács elnöke, dr Kenéz Andrea a szóbeli „ítélethirdetést” követően a 13 év fegyházbüntetéssel sújtott Budaházy György elsőrendű vádlottnak a büntetése ténybeli és jogi alapját firtató kérdésére („Miben vagyok bűnös?”- ez ugyanis a határozathirdetés során nem derült ki) az ötvenes évek „igazságszolgáltatását” idéző választ adott: „Maga mindenben bűnös, ez a lényeg!”.

Az ítélethirdetésen jelen levő szakemberek soha nem tapasztaltak még olyat, hogy a bíróság a bűnösséget megállapító és büntetést kiszabó ítélet törvényes kellékei, elemei közül gyakorlatilag egyetlenegy sem tett volna a határozat indokolásának részévé. Ebben az ügyben ez történt, s ez nem csak a jelenlévő jogászokat, hanem a jogban járatlan „laikusokat” is mélyen megdöbbentette, hiszen a diktatúrák önkényes ítélkezését a jogállami igazságszolgáltatástól pontosan az különbözteti meg, hogy az utóbbiban a döntéseket alaposan, meggyőzően, az irányadó jogszabályokat alkalmazva, mindenki számára megismerhetően indokolni kell.

A fenti „ ítélet” írásba foglalására és kézbesítésére olyan körülmények között került sor, amelyek felvetik a hivatali visszaélés és közokirat-hamisítás bűncselekményeinek megalapozott gyanúját. Az ezzel kapcsolatos történeti tényállás a következő:

Sajtóértesülések szerint a tanácselnök munkaviszonya 2017.04.30-val megszűnt, ezért joggal volt feltételezhető, hogy az akkor már fél éves késedelmet szenvedő elsőfokú ítélet írásba foglalása április 28-án, dr. Kenéz Andrea bírónő utolsó munkanapján végre meglesz. Ezért 2017. április 28-án 11 órakor Gyurka Blanka X. rendű vádlott az ítéletet szeretne volna megtekinteni illetve megkapni. A kezelőiroda munkatársa azt mondta, nem tudja odaadni az ítéletet, mert nincs leírva, aztán hozzátette, hogy ő sem érti miért. Ekkor elkérte a vádlott személyi igazolványát és elment tájékozódni. Miután visszajött, megint azt mondta, hogy nem tudja odaadni az ítéletet és erről nem tud neki feljegyzést sem adni, csupán panaszt lehet tenni, amire kap majd választ. Gyurka Blanka írásos panaszt tett az alábbi szöveggel (mellékelve is lett, de elég olvashatatlan):

"Alulírott Gyurka Blanka 2017.04.28-án 10:25 órakor megjelentem a Fővárosi Bíróság Büntető Kezelőirodáján. A FB 1280/10 ügy elsőfokú ítélet írásba foglalt változatát szerettem volna elkérni, tekintettel arra, hogy a bíróság tájékoztatása szerint ma van a Tanács elnökének utolsó munkanapja. A Kezelőirodán azt a tájékoztatást kaptam, hogy az ítélet még nincs írásba foglalva. Kérem panaszom mielőbbi sürgős kivizsgálását." Az ügyszám nem pontos, mert azt az ügyintéző diktálása után írta és valójában 2.B.1280/2010, de a lap bal felső sarkába odaírta a nyomozati ügyszámot is (74/2008), így azért elég egyértelmű már.

Ez után Büntető Kollégium helyettes vezetője, dr. Gimesi Ágnes is lejött és előadta, hogy a bírónő ma szignálja le, intézi éppen az ítélet továbbítását, mert keddtől be sem léphet a bírónő a bíróságra, ma van az utolsó munkanapja. Azt mondta, ha kedden, de még inkább szerdán megy be Gyurka Blanka, akkor egész biztosan meglesz már az irodán az ítélet (eszerint ekkor még bíztak benne, hogy Kenéz addigra leadja).

Ugyanezen a napon dr. Szikinger Istvánt, Budaházy György I. rendű vádlott védőjét is arról tájékoztatták telefonon, hogy nincs meg az ítélet.

Május 2-án megint megjelent Gyurka Blanka a kezelőirodán, de akkor sem tudták a kezébe adni az ítéletet. Ekkor is tett panaszt, melynek szövege:

"Alulírott Gyurka Blanka 2017.05.02-án 9:30 órakor megjelentem a Fővárosi Törvényszék Büntető kezelőirodáján a 2.B. 1280/2010 ügysz. elsőfokú ítéletének átvételére/megtekintésére. Tekintettel arra, hogy a bíróság tájékoztatása szerint a tanácsvezető bíró utolsó munkanapja április 28-án volt (amikor szintén próbáltam megtekinteni az ítéletet, de azt a tájékoztatása kaptam, hogy az ítélet írásba foglalása nincs meg, ezügyben akkor is panasszal éltem), ma, május 2-án úgy gondoltam, az elsőfokú ítélet írásba foglalása mindenképp meg kell legyen, azt át tudom venni, meg tudom nézni. Kérem panaszom mielőbbi sürgős elbírálását a 2017.04.28-án benyújtott panaszommal együtt. "

Május 3-án sem járt sikerrel Gyurka Blanka X. rendű vádlott. Megint lejött a Büntető Kollégium kollégiumvezető-helyettese, aki ekkor azt adta elő, hogy azért nem kapja meg az ítéletet, mert "született egy döntés, hogy egyszerre fogják kiküldeni mindenkinek postán" (ilyen döntés nem is lenne törvényes). De azt ne kérdezze, hogy mikor fogják postázni, mert az a jóslás kategória.

Az ekkor a vádlottal szintén jelenlévő Budaházy Edda felvetette, hogy állampolgárok esetében jogfosztó a késlekedés, a bíróság esetében nem, nem érzi-e a kollégiumvezető helyettes asszony, hogy ez kettős mérce? Erre azt válaszolta, igen, mert ez le van szabályozva, hogy állampolgárok esetében jogfosztó, de a bírók esetében nincsen szabályozás. A vádlott kötötte az ebet a karóhoz, hogy nem éri be a szóbeli magyarázatával és a panaszírogatással, adja írásba azt, amit neki elmondott, hogy a postázás miatt nem veheti át. De Dr. Gimesi Ágnes azt mondta, ilyen nem adhat, de a panaszaira válaszolni fog, amit másnap 10:45-kor átvehet az elnök irodájában. A vádlott ekkor is panaszt tett, melynek szövege:

"Alulírott Gyurka Blanka a 2. B. 1280/2010 sz. ügy X. r vádlottja 2017.05.03-án ismét megjelentem a Fővárosi Bíróság Büntető kezelőirodáján az ügy elsőfokú ítéletének írásba foglalt változatát megtekinteni illetve átvenni. Az ítélet szóban 2016.08.30-án született, aminek írásos változatát 60 nap múlva kellett volna megkapjuk. Ehhez képest fél év késéssel sem tudják az ítéletet a kezembe adni. A tanácselnök munkaviszonya 2017.04.30-án megszűnt, tehát joggal feltételezhetem, hogy amennyiben az ítélet írásba foglalása egyáltalán létezik, azt a mai napon már mindenképp láthatnám. Nem értem, mi az akadálya annak, hogy az állítólag már elkészült írásba foglalt ítéletet a mai napon nem vehetem át a kezelőirodán, vagy legalább megtekinthetném. Amennyiben jóhiszeműen feltételezem, hogy az ítélet írásba foglalása elkészült, valamint a tanács tagjai által alá van írva, kérem, tájékoztassanak arról, milyen adminisztratív akadályok merültek fel, ami miatt sem 2017.04.28-án, sem 2017.05.02-án, sem a mai napon nem vehettem át. Kérem konkrétan tájékoztassanak arról, hogy milyen intézkedéseket tettek a már elkészült ítélettel az elmúlt egy hétben, ami oda vezetett, hogy a mai napig nem engedtek betekintést a már állítólag elkészült ítéletbe. Panaszom kivizsgálását soron kívül kérem! "

Május 4-én dr. Gimesi Ágnes a mellékelt választ adta írásban Gyurka Blanka vádlottnak.

Ugyanezen napon Dr. Czipri Zoltán, Batki Gábor XVI. rendű vádlott védője is bent volt személyesen a kezelőirodán az ítélet után érdeklődni, de neki sem tudták megmutatni az ítéletet, azzal érveltek, hogy iratrendezés alatt van. Ő aláíratott velük egy papírt hogy nem tudták kiadni. Ez is mellékelve.

Ezen a napon az N1 TV is érdeklődött az ítélet után a Fővárosi Törvényszéken, ahol a sajtósóvivő arra kérdésre, hogy "hogyan születik Budaházyék ügyében ítélet, ha az eljáró bírónő már felmondott?", azt mondta, hogy "ő is ismeri ezt a helyzetet, de nem tud erre most mit válaszolni" és hogy ez egy "kényes kérdés" (lényegében elismerte, hogy nincs ítélet).

Május 5-én pénteken Gyurka Blanka X. rendű és Nagy Zoltán XI. rendű vádlottak együtt voltak bent a kezelőirodán, de ekkor sem tudták megmutatni nekik ítéletet, csak egy állítólagosan dr. Kenéz Andrea bírónőtől származó belső bírósági intézkedés papírját kapták meg (amit elvileg ki se adhatnának valószínűleg, ez is jelzi, hogy nem volt ítélet, és ezzel próbálták fedezni ezt, miközben ezzel a papírral ellentétben az ítéletet meg ki kellett volna adniuk). Ez az irat is mellékelve.

Ezen a napon mind a két vádlott tett panaszt (ezek is mellékelve), illetve Nagy Zoltán benyújtott másolatkerő formanyomtatványt a 2016. augusztusi tárgyalások jegyzőkönyveire.

Május 8-án szintén nem tudtak ítéletet mutatni Gyurka Blankának. Ekkor ő is és védője is panasszal éltek. Ezek is mellékelve.

Május 9-én Molnár Csaba V. rendű vádlott a kezelőiroda mindhárom telefonszámát felhívta és érdeklődött, hogy "van e már írásba foglalt ítélet? ". Mind a három esetben azt a választ kapta, hogy nincs.

Május 11-én délelőtt Gyurka Blanka vádlott szintén bent járt a kezelőirodán, egyrészt abból a célból, hogy az írásba foglalt ítéletet megkaphassa, másrészt hogy a Nagy Zoltán által adott meghatalmazással a 2016. augusztusi tárgyalásokról készült jegyzőkönyvek elkészült másolatait átvegye. Ekkor sem tudtak neki ítéletet adni, viszont a Nagy Zoltán által kikért jegyzőkönyvmásolatokat digitálisan kapta meg egy DVD-lemezen, mely lemez tartalmazta nemcsak az utolsó tárgyalások jegyzőkönyveit, hanem a teljes elsőfokú eljárás összes jegyzőkönyvét.

Ezen fájlok egyike a "2016. augusztus 22-30..doc" nevű fájl, amely az augusztusi tárgyalások jegyzőkönyve. Ezen fájl háttér adataiból megállapítható, hogy annak létrehozója Dr. Prancz Balázs az ügy ügyésze (ez is mellékelve).

Ugyanezen a napon a Törvényszék kiadott egy közleményt, hogy az ítéletet postázta a feleknek.

Május 12-én végül értesítették Gyurka Blanka vádlottat, hogy átveheti a kért iratot. A kollégiumvezető-helyettes erről szóló levele – mely egyben a többiek panaszaira adott válasz is egyben – mellékelve.

Május 15-én Gyurka Blanka személyesen átvette az ítéletet a kezelőirodán.

A többi vádlott az ítéletet május 17-én kapta kézhez, a postai feladás a bélyegzők szerint 15-én történt, vagyis nem 11-én!

Végül a tényálláshoz tartozik az alábbi felletőbb aggályos és bűncselekményre utaló körülmény az ügyészség szerepével kapcsolatban:

1. A szóbeli ítélethirdetésen tucatnyi ember vett részt hallgatóságként és tanúja lehetett annak, hogy dr. Prancz Balázs ügyész a fellebbezési nyilatkozatát az előtte levő asztalon üzemelő laptopjáról olvassa fel személyre szabott részletességgel, miközben mindenki láthatta, hogy a biro közel öt órás időtartamú ítélethirdetése alatt egyetlen tollvonásnyit vagy billentyűleütésnyit sem jegyzetelt. Ebből egyedül csak arra lehet következtetni, hogy ismerte az ítélet tartalmát és ennek ismeretében készítette el az ítélet kihirdetése előtt a fellebbezési nyilatkozatát, ami nyilvánvalóan elfogadhatatlanul törvénysértő és bűncselekmény gyanúját veti fel.

Ezt a tényt a helyszínen dr. Morvai Krisztina egyetemi docens, független európai parlamenti képviselő észlelte, ezt nyomban bejelentette a bírő részére, azonnali intézkedést kért, a rendőrségi ügyeletre telefonon bejelentést tett, de nem az ügyésszel szemben intézkedtek, hanem a tárgyalótermet ürítette ki a bírő. Az esetről a csatolt hvg.hu cikkben (<http://hvg.hu/itthon/20160830> Video A szekely himnuszt is elenekeljük így ítélték el Budahazy Györgyöt) elérhető video felvétel készült. Azóta sincs ismeretünk arról, hogy az ügyésszel szemben eljárás vagy az ügygel kapcsolatban vizsgálat indult volna, amely már önmagában aggályos és ez felveti a bűnpártolás és más hivatali bűncselekmények gyanúját.

Az "ítélethez" mindenkinek mellékeltek a jegyzőkönyveket tartalmazó dvd-t is. Megjegyzendő, hogy számos jegyzőkönyvet csak ekkor kaptak meg először a vádlottak, miközben azok készítésének törvényes határideje az adott tárgyalást követő 8 nap! Az egész eljárás alatt jellemző volt egyébként, hogy a jegyzőkönyvek sokszor 1-2 éves csúszással készültek csak el.

Ezen fájlok egyike a "2016. augusztus 22-30..doc" nevű fájl, amely az augusztusi tárgyalások jegyzőkönyveit tartalmazza. Ezen fájl háttér adataiból megállapítható, hogy annak létrehozója dr. Prancz Balázs az ügy ügyésze. Ha ez megfelel a valóságnak, akkor megállapítható, hogy az ítélelhozatali tárgyalás jegyzőkönyvének szerzője nem a biro, hanem az ügyész.

Kérem T. Legfőbb Ügyész Urat, hogy ezt a jogállami elveket súlyosan sértő cselekményt is kivizsgálni és ennek kapcsán büntetőjogi és fegyelmi jogkövetkezményeket érvényesíteni szíveskedjen.

Az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint** mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. A (2) bekezdés szerint senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg

A fenti két Alaptörvényben rögzített alapelv sérült teljes bizonyossággal az "ítélet" megalkotásával kapcsolatban.

Az egyik legfontosabb eljárási jogi garancia és a bírói ítélelkezés átláthatóságának, számonkérhetőségének, illetve a jogorvoslati jog gyakorlásának alapja az a magától értetődő tény is, hogy a bírósági ítélelketek írásba kell foglalni. Az írásos indokolásnak (kivéve, ha egyik fél részéről sem jelentettek be fellebbezést) tartalmaznia kell a bíróság által megállapított tényeket (történeti tényállás, azaz „mi történt?”), a tényeket alátámasztó bizonyítékokat, s a bíróságnak számot kell adnia a bizonyítékokat értékelő és mérlegelő tevékenységéről, azaz arról, hogy egyes bizonyítékokat miért fogadott el, másokat miért vetett el.

Alaposan és meggyőzően kell indokolni a bizonyítékok alapján megállapított tényekből levont jogi következtetéseket is, azaz azt, hogy milyen jogi okfejtés alapján állapítható meg bűncselekmény, s miért az adott büntetőjogi minősítést állapította meg a bíróság. Hasonlóképpen indokolni kell a kiszabott büntetést, az enyhítő és súlyosító körülmények érthető, követhető felsorolásával és mérlegelésével. Röviden összefoglalva így néz ki tehát egy jogállamban a bűnösséget megállapító ítélet. Ezek a törvényes kellekei, annak érdekében, hogy önkényesen, megfelelő bizonyítottság és megfelelő indokok nélkül senkit ne lehessen büntetőjogilag felelősségre vonni, adott esetben kirívóan hosszú tartamú fegyházbüntetésre ítélni.

Az írásba foglalásra egyrészt azért van szükség, hogy az ítélet és annak fentiek szerinti indokolása a vádlottak (terheltek/elítéltek) számára és az igazságszolgáltatást jogállamban folyamatosan ellenőrző szakmai és általános nyilvánosság számára megismerhető, átlátható, érthető legyen.

Írásba foglalt és a törvényben felsorolt elemeket legalább alapvetően tartalmazó dokumentum hiányában – jogállamban - nem beszélhetünk „ítéletről”, legfeljebb önkényes diktátumról, illetve beszélhetünk az ítélet szóban kihirdetett rendelkező részéről, amely azonban jogilag nem azonos és nem tévesztendő össze az „ítélet” fogalmával. (Jogállamban ugyanis – ismét hangsúlyozom – az ítélet olyan határozat, amelyben az érdemi döntés indokai szerepelnek, megismerhetők.)

A másik ok, amely miatt az ítélet írásba foglalása és alapos írásos indokolása nélkülözhetetlen, az az, hogy a fellebbviteli bíróság csak így kerülhet olyan helyzetbe, hogy az elsőfokú ítélet megalapozottságáról és jogi helytállóságáról, törvényességéről kialakítsa álláspontját. Értelemszerűen a fellebbezési szakban eljáró ügyészek, védők és terheltek is az írásba foglalt, indokolt ítélet ismeretében tudnak érdemben, ténylegesen részt venni a fellebbezési eljárásban.

Mindebből következően, ha egy ügyben csupán egy „csonka ítélet”, azaz egy ún rendelkező rész készül el, de nincs írásba foglalt, a törvényben megkövetelt elemeket legalább alapjaiban, minimálisan tartalmazó indokolással ellátott határozat, akkor nem beszélhetünk ítéletről. Más megfogalmazásban: ilyen esetben az adott ügyben **nem született ítélet, hiába állapított meg bűnösséget és szabott ki büntetést az eljáró bíróság.** Minden jel arra mutat, hogy pontosan ez történt a **Budaházy György és társai (Hunnia csoport) ügyben.** A bíróság megállapította a bűnösséget a vádpontok többségében, büntetést is kiszabott, azonban jogállami értelemben **„ítéletet” nem hozott.**

A törvény rendelkezése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyében úgynevezett „törvényes bírója” járjon el és ítélkezzen. Törvényes bíró az, akire az adott ügyet a vonatkozó szabályok alapján „kiszignálják”, kiosztják. Budaházyék ügyében öttagú bírósági tanács járt el, amely két hivatásos bíróból és három ülnökből állt.

A tanács elnöke dr Kenéz Andrea volt, a másik hivatásos bíró pedig dr. Nyilas Levente. Az ítéletnek a fentiek szerint részletezett írásba foglalását a bírák együtt is elvégezhetik, de nincs akadálya annak, hogy az indokolást az előzetesen nyilván egyeztetett szempontok alapján valamelyik hivatásos bíró írja meg. A lényeg, hogy az írásba foglalt, rendelkező részből és indokolásból álló ítéletet a tanács elnöke és minden tagja „jóváhagyólag” aláírásával ellássa. Természetesen arra nincs törvényes lehetőség, hogy az ítéletet az eljáró tanácson, azaz a terheltek törvényes bíróján kívüli személy foglalja írásba, akárcsak részben is.

Jelen helyzetben az a sajnálatos és megdöbbentő látszat keletkezik, hogy mivel az ügyben eljáró törvényes bíró tisztségéről lemondott, s ezt megelőzően nem gondoskodott az ítélet írásba foglalásáról, vagy legalább a tanács más tagjai által megírt ítélet még bírói tisztségének fennállása alatti aláírásáról, ezt a zavarba ejtő hiányt törvénysértő módon más szakember „bevonásával” pótolják, s ezért rejtegették a nem is létező ítéletet a terheltek és védők elől.

Minderre, azaz az ítélet rendelkező részéből és indokolásból (megállapított tények, történeti tényállás, bizonyítékok értékelése, büntetőjogi érvelés/minősítés indokolása, büntetés kiszabásának indokai stb) álló írásba foglalására és a tanács öt tagjának aláírásával történő ellátására a törvény főszabályként harminc napot, kivételes esetben hatvan napot biztosít a szóbeli határozathirdetést követően.

Míg a felek számára bírósági ügyekben akár egynapos (vagy néhány órás) határidő mulasztás is jogvesztő hatású, a bíróság a határidőket minden szankció nélkül elmulaszthatja. Így történt ez a jelen ügyben is. Nem csupán a törvényben kötelező jelleggel megjelölt hatvan nap telt el anélkül, hogy az ítélet a fenti törvényes kellékeivel írásba foglalásra került volna, de egészen április 28-ig, azaz a hatvan nap helyett nyolc hónapig semmiféle jel nem utalt arra, hogy az ítélet írásbafoglalásra került volna, azaz a tényleges ítélet (s nem csak a 2016. augusztus 30-i rendelkező rész) megszületett volna.

Tényként megállapítható tehát, hogy legalább nyolc hónapon át a két hivatásos bíró egyike sem volt hajlandó (vélelmezhetően lelkiismereti okokból) vagy nem volt képes (a rendelkező részben foglaltak szakmai indokolhatatlansága okán) indokolással ellátva írásba foglalni, azaz a szó valódi, jogállami értelmében „meghozni” az ítéletet.

A lelkiismereti és szakmai meghasonlással vélelmezett okozati összefüggésben a tanács elnöke, Dr Kenéz Andrea 2017 április 30-i hatállyal bírói tisztségéről lemondott, azaz több évtizedes bírói pályafutás után úgy döntött, hogy nem dolgozik tovább bíróként.

Köztudomású tény, hogy dr. Kenéz Andrea már a múltban is számos súlyos szakmai hibát követett el más ügyekben is bíróként, így több esetben hasonlóképpen késedelmeskedett az ítélet írásba foglalásával. Jelentős felelőtlenség volt tehát a bíróság vezetői részéről ezt a sok vádlottas, komplex ügyet rábízni, s már most jelzem, hogy ennek a felelőtlenségnek, az állam oldalán jelentkező súlyos működési hibának a következményeit jogállamban nem a terhelteknek, hanem magának az államnak kell viselni.)

Dr. Kenéz. Andrea utolsó munkanapjáig a Törvényszék iratállományában semmiféle jel nem utalt arra, hogy Budaházyék ítélete elkészült volna, írásba foglalásra került volna, azaz, hogy az ítélet a szó jogállami formájában (indokolással, írásban) a törvényes, az eljárást lefolytatott bírósági tanács által meghozatalra került volna.

Dr. Kenéz Andrea tanácselnök bíró utolsó munkanapján a vádlottak egyike a bíróságon járt s érdeklődésére azt a választ kapta, hogy „nincs ítélet”. Rejtélyes módon pontosan dr. K. Andrea utolsó munkanapján, 2017.április 28 –án (mint később kiderült) „született” bírói utasítás a bírónő részéről, egyebek mellett az ítéletnek a vádlottak és más érintettek részére történő kiadására. Azonban csak ennek a bírói utasításnak van írásos nyoma, magának az ítéletnek nincsen.

Április 28 napját követően a vádlottak és/vagy védőik minden munkanapon kérték az ítélet részükre történő kiadását, arról másolat készítését illetve legalább az ítélet megtekintésének lehetőségét. A bíróság adminisztratív dolgozóitól az érdeklődésre azt a felvilágosítást kapták, hogy a bírósági nyilvántartásban az ítélet nem szerepel, azaz a Budaházy György és társai ügyben született elsőfokú ítélet nem létezik.

A Fővárosi Törvényszék büntető kollégiumvezető helyettesétől a bejelentett panaszokra és kérelmekre az a válasz született, hogy az ítélet „rendezés alatt áll”, illetve „felterjesztés alatt van”. Ezek a kifejezések az adott helyzetben értelmezhetetlenek. A vonatkozó jogszabályok szerint, amennyiben valóban van ítélet, azt a terhelteknek és védőjüknek joguk van megtekinteni és tanulmányozni s arról joguk van másolatot kérni, s természetesen azt részükre egyébként is kézbesíteni kell.

Amennyiben pedig nincs ítélet, mert azt Budaházyék törvényes bírái nem készítették el dr Kenéz Andrea bírói tisztségének megszűntének bekövetkezése előtt (megjegyzem: minden jel erre mutat), akkor azt be kellene ismerni. Szembesülni kellene vele, hogy jogi értelemben patthelyzet jött létre, s olyan helyzet, amelyet a törvény nem szabályoz, ezért annak megoldását csak az alkotmányos, jogállami, emberi jogi alapelvekből lehet megnyugtatóan és helyesen levezetni.

Ez esetben azt kell megállapítani, hogy olyan kivételes helyzet alakult ki, hogy az állam nem volt képes Budaházy György és társaival szemben a büntető igényét érvényesíteni. Sorozatos hibák és mulasztások eredményeképpen nem született elsőfokú ítélet, csupán egy rendelkező rész, amely ítéletnek jogi értelemben jogállamban nem tekinthető. Az ítélet hiánya nem pótolható, hiszen az eljáró bírósági tanács elnökének a bírói tisztsége megszűnt, ő már az ítéletet sem „meghozni”, sem írásba foglalni, sem aláírni nem jogosult.

A megszületett rendelkező rész felülbírálatra nem lett volna törvényesen felterjeszhető, hiszen a megállapításra nem került tényállás és a bűnösség megállapítása, a büntetőjogi minősítés, a bizonyítékok értékelése nem áll rendelkezésre, így „nincs mit felülbírálni”.

Mivel a felterjesztés megtörtént, ezért a másodfokú bíróság egy dolgot tehet: a vádlottakat felmenti, tekintettel arra, hogy bűnösségük nem állapítható meg. A Magyarországon még ma is szokásos úgynevezett „jogpozitívista” szemlélet alapján arra a következtetésre is lehetne jutni, hogy a másodfokú bíróságnak az ítéletet hatályon kívül kell helyezni és új eljárást kell elrendelni. Ez a megoldás több szempontból is hibás. Egyrészt nincs mit hatályon kívül helyezni, mert –ahogy fentebb kifejtettem – nincsen ítélet, csak egy önkényes, indokolással alá nem támasztott rendelkező rész, amely jogállamban ítéletnek nem tekinthető. Másrészt: abból kell kiindulni, hogy a jogállami büntetőjog és büntető eljárásjog egyik fő célja, hogy a kiszolgáltatott állampolgárt garanciális jellegű jogszabályokkal az állami önkénytől megvédje. Ha megengedhető lenne az, hogy az állam egy indokolás nélküli diktátumot –amelyet hatéves, a vádlottakra és családjukra rendkívül megterhelő eljárás előzött meg – felterjesszen felülbírálatra, majd annak eredményeként az eljárás előlről kezdődjön, akkor ezt a „megoldást” az állam számára terhes személyekkel szemben a végtelenségig lehetne folytatni, s a hatalomnak „nem kedves” polgárokat a végtelenségig lehetne büntetőeljárás alatt tartani. Ez nyilvánvalóan nem egyeztethető össze a jogállamiság szellemével és a büntetőeljárás garanciális, kétség esetén mindig a terheltekre kedvezőbb megoldásra kötelező jellegével.

Összességében: tekintettel arra, hogy az ügyben eljáró bírósági tanács elnökének bírói tisztsége 2017. április 30. napján megszűnt, s eddig az időpontig Budaházy György és társai ügyében a jogállamiság követelményének, a törvény előírásainak megfelelő írásba foglalt, indokolt ítélet nem született meg kell állapítani, hogy a büntetőeljárás de facto megszűnt, az tovább nem folytatható.

A fenti cselekmények kapcsán megalapozott a gyanúja annak, hogy ismeretlen személyek a törvényes kereteket áthágva hamis közokiratot (elsőfokú „ítélet”) készítettek és ennek során hivatali kötelességüket megszegték Budaházy György és 16 vádlott-társa számára történő jogtalan hátrányokozás célzatával.

Btk. 305. § Az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen

- a) hivatali kötelességét megszegi,
 - b) hivatali hatáskörét túllépi, vagy
 - c) hivatali helyzetével egyébként visszaél,
- büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Btk. 343. § (1) Az a hivatalos személy, aki hivatali hatáskörével visszaélve

- a) hamis közokiratot készít,
 - b) közokirat tartalmát meghamisítja, vagy
 - c) lényeges tényt hamisan foglal közokiratba,
- büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Kérem, hogy szíveskedjék a nyomozás elrendeléséről dönteni és soron kívül hathatós nyomozati cselekmények megtétele iránt intézkedni a fentiekben kifejtett bűncselekmények elkövetőinek beazonosítása és felelősségre vonatása érdekében.

Kérem, hogy szíveskedjék alkalmazni a Be. 30. § (3) bekezdése szerinti felhatalmazással, amely lehetővé teszi, hogy a jelen ügygel kapcsolatos büntetőeljárásban a Legfőbb Ügyészség járjon el, figyelemmel arra, hogy az alacsonyabb szintű ügyészségek a Hunnia ügyben képtelenek voltak megfelelni a törvényességi követelményeknek.

Be. 30. § (3)91 A legfőbb ügyész vagy a felettes ügyész rendelkezése alapján az ügyész olyan ügyben is eljárhat, amelyre a hatásköre vagy az illetékessége egyébként nem terjed ki.

Jelen feljelentés jelentős mértékben támaszkodik dr. Morvai Krisztina egyetemi docens, független európai parlamenti képviselő által a Fővárosi Törvényszék elnökéhez, dr. Fazekas Sándorhoz és az Országos Bírósági Hivatal elnökéhez, dr. Handó Tündéhez a feljelentés tárgyában 2017. május 17-én intézett levelére, amely érdemi intézkedés nélkül maradt mindkét viszonylatban. Hasonló tárgyú megkereséssel fordult Budaházy György az Országos Bírósági Hivatalhoz, amelynek elnöke, dr. Handó Tünde érdemi lépés megtételét nem látta indokoltnak az ügyben. A feljelentés merít továbbá dr. Szikinger István alkotmányjogász „A tisztességes eljárás követelményeinek érvényesülése a Budaházy György és társai ellen terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt indult ügyben” c. tanulmányából is.

Az ügy szerepelt az Országgyűlés Igazságügyi Bizottságának napirendjén is, de ott sem született olyan válasz, amely magyarázatot adott volna a fentiekben részletesen körülírt, bírósági érdekkörben felmerült kirívó jogállami botrányra, amely súlyosan sérti 17 magyar polgár alkotmányos jogait (személyes szabadságát, tisztességes eljáráshoz fűződő jog, ártatlanság védelme, védelemhez fűződő jog) és ezért büntetőjogi következmények nélkül nem maradhat.

Teljesen nyilvánvaló, hogy a másik oldalon az esetlegesen megállapítható tényállástól és bűnösségtől függetlenül az a közhatalmi feladat mind a terheltek, mind pedig az egész társadalom felé, hogy világossá váljon: a törvénysértő módszerek alkalmazása nem vezethet eredményre, de arra szükség sincs, hiszen a demokratikus jogállam intézményei minden elfogadható törekvésnek teret biztosítanak. Ha pedig ezen intézmények maguk sértik meg a törvényeket, akkor a bűnözés, azon belül a terrorizmus elleni fellépés legitimitása kérdőjeleződik meg. Éppen ezért, a jelen eljárásban kiemelkedően fontos, hogy a közhatalom betartsa az alapvető jogokat védő „due process” szabályokat, garantálva ezzel a büntetni kívánt magatartások ellentétét a bűnüldözés és a büntető igazságszolgáltatás oldalán.

Idézzük – a jelen feljelentés mottójául választott alkotmánybírósági határozat – idevágó fontos részletét:

"A jogállamiság, valamint az alkotmányos büntetőjog követelményei megkívánják, hogy az állam a büntető hatalmát olyan szabályok szerint gyakorolja, amelyek egyensúlyt teremtenek az egyéneket az állammal szemben védő garanciális rendelkezések, ezen belül elsősorban a büntetőeljárás alá vont személy alkotmányos jogainak védelme és a büntető igazságszolgáltatás megfelelő működésével kapcsolatos társadalmi elvárások között." [42/2005. (XI. 14.) AB határozat].

Álláspontunk szerint a fenti büntetőeljárás követelmény durva és nyilvánvaló megtiprása történt ebben az ügyben.

A tisztességes eljárás követelményeinek érvényesítése és a közokiratok védelme, és ezáltal az igazságszolgáltatás törvényességének biztosítása a bíróságok és az ügyészségek minden tagjának kötelezettsége, és a jelen feljelentés szerinti cselekmények különösen sértik, veszélyeztetik Budaházy György és 16 társának alkotmányos jogait és rongálják az igazságszolgáltatással szembeni társadalmi bizalmat, ezért erre is különös tekintettel kérem T. Legfőbb Ügyész Urat a büntetőeljárás megindítására és lefolytatására.

Végül engedje meg, hogy a Nemzeti Jogvédő Szolgálat tagsága, pártoló tagsága és támogatóinak, illetve Budaházy György és társai nevében áldott és kegyelemteljes Karácsonyt, illetve igazság kiteljesedését hozó új esztendő-t kívánjak Önnek, szeretteinek és munkatársainak.

Tisztelettel:

Nemzeti Jogvédő Szolgálat

Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvezető

Levelezési cím: 1095 Budapest, Gabona u. 10. II. 1.

Telefon: 36-1-216-308 Telefax: 36-1-216-2261

E-mail: drgaudi@drgaudi.hu

NEMZETI JOGVÉDŐ SZOLGÁLAT
Székhely: 3565 Tiszalúc, Kossuth tér 5
Postacím: 1095 Budapest, Gabona u. 10.
Bankszámlaszám: 11600006-00000000-200128
2. Adószám: 19334684-1-05